

D E C I Z I E nr. 241/12.03.2013

privind solutionarea contestatiei formulate de dna

I. Prin contestatia formulata dna solicita anulara in totalitate a Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului si comunicata ca anexa la intampinarea depusa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului in dosarul nr. al Judecatoriei Timisoara fara a se putea identifica numarul ei si data emiterii, asa cum rezulta din copia ce o ataseaza prezentei contestatii precum si a deciziei nr., enumerate in cuprinsul Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii mentionata anterior, decizii care nu i-au fost comunicate, conform dispozitiilor legale incidente. Totodata, solicita si suspendarea executarii silita pornite impotriva sa pana la solutionarea prezentei contestatii.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii mentionata anterior, s-au stabilit "accesorii", fara a se arata ce reprezinta acestea si baza legala de impunere, precum si de stabilire a acestora.

Aceasta decizie enumera mai multe decizii, respectiv: decizia nr. , fara a arata organul emitent al acestora si fara ca acestea sa-i fie comunicate.

Fata de cele expuse anterior, apreciaza ca decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii mentionata anterior, nu reprezinta o decizie de impunere in sensul art. 86 coroborat cu art. 85, art. 87, art. 88 si art. 43 din Codul de procedura fiscala deoarece nu cuprinde categoria de impozit, taxa, contributie sau alta suma datorata bugetului general consolidat, baza de impunere, cuantumul acestora, pentru fiecare perioada impozabila si data de la care isi produce efectele. Prin urmare, nu reprezinta un titlu de creanta, conform art. 110 din Codul de procedura fiscala, si nici o instiintare de plata, conform art.86 din Codul de procedura fiscala, asa cum se mentioneaza in cuprinsul acesteia.

Imprejurarea ca enumera diferite decizii, prin care s-au stabilit majorari de intarziere, nu conduce la calificarea sa ca decizie de impunere si, pe cale de consecinta, ca titlu de creanta si instiintare de plata, in sensul dispozitiilor legale citate anterior.

De altfel, decizia nr. , mentionate in cuprinsul Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii contestata mai sus, nu ii sunt opozabile, intrucat nu i-au fost comunicate, asa cum se prevede la art. 44 si art. 45 din Codul de procedura fiscala, astfel incit nu pot produce efecte fata de petenta cu privire la creantele fiscale pe care le atesta.

Se solicita admiterea contestatiei si anulara in totalitate a Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii contestata mai sus, intrucat a fost emisa cu incalcarea dispozitiilor art. 86 coroborate cu cele ale art. 85, art. 87,

art. 88 si art. 43 din Codul de procedura fiscala si nu reprezinta o decizie de impunere.

Solicita anulara deciziei nr. mentionate in cuprinsul Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii contestata mai sus, ca fiind nelegale.

La data de 9.02.2010, i s-a comunicat Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr, emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului care trimite la decizia nr. fara a arata organul emitent al acestora si fara ca ele sa-i fie comunicate, decizii prin care s-au stabilit majorari de intarziere la anumite obligatii fiscale a caror executare s-a prescris. Aceasta decizie a fost cotezata administrativ, iar contestatia a fost admisa prin decizia nr. , emisa de DGFP, dispunandu-se desfiintarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Avand in vedere cele expuse anterior, apreciaza ca deciziile contestate prin contestatia pendinte se refera la aceleasi obligatii fiscale ca si Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , emisa de Administratia Finantelor Publice a, care trimite la decizia nr. si la decizia nr., astfel incit va invoca aceleasi aparari ca in contestatia administrativa privitoare la acestea din urma, cu rezerva ca va completa prezenta contestatie dupa comunicarea deciziilor a caror anulare o solicita prin prezenta contestatie cu respectarea dispozitiilor legale in materie.

Prin decizia nr., s-au stabilit majorari de intarziere in cuantum de lei, pentru perioada 31.12.2007-21.12.2008, pretins datorate de petenta pentru debitul de lei, reprezentand diferente de impozit anual de regularizat si stabilit prin "documentul" nr., iar nu decizie de impunere. Acest "document" nu i-a fost comunicat, astfel incit nu se poate justifica stabilirea unor majorari de intarziere, pentru neplata la termen a debitului de lei, prin decizia nr. . Pe de alta parte, debitul de 895 lei, pe care-l constata, s-a stins prin prescriptie, conform art. 98 lit.a din Ordonanta Guvernului nr. 11/1996, in vigoare la data emiterii "documentului" nr..

Totodata, acest debit e prescris si potrivit art. 24 coroborat cu art.131 alin.1 din Codul de procedura fiscala, in vigoare la data formularii prezentei contestatii prin urmare s-a stins si obligatia accesorie de plata a majorarilor de intarziere aferente acestui debit, conform principiului "accessorium sevitute principale" si asa cum rezulta din interpretarea art. 93 si art. 119 coroborat cu art. 120 alin. 6 lit.b din Codul de procedura fiscala.

Prin decizia nr. , s-au stabilit majorari de intarziere in cuantum de lei, pentru perioada 31.12.2007-31.12.2008, pretins datorate de petenta pentru debitul de lei, reprezentand diferente de impozit anual de regularizat si stabilit prin "documentul" nr. , iar nu decizie de impunere. Acest "document" nu i-a fost comunicat, astfel incit nu se poate justifica stabilirea unor majorari de intarziere, pentru neplata la termen a debitului de lei, prin decizia nr. . Pe de alta parte, debitul de lei, pe care-l constata, s-a stins prin prescriptie, conform art. 24 coroborat cu art. 131 alin. 1 din Codul de

procedura fiscala. Prin urmare, s-a stins si obligatia accesorie de plata a majorarilor de intarziere aferente acestui debit, asa cum rezulta din interpretarea art. 93 si art. 119 coroborat cu art. 120 alin. 6 lit. b din Codul de procedura fiscala.

Prin decizia nr. , s-au stabilit majorari de intarziere in quantum de lei, pentru perioada 31.12.2007-31.12.2008, pretins datorate de petenta pentru debitul de lei, reprezentand diferente de impozit anual de regularizat si stabilit prin "documentul" nr. , iar nu decizie de impunere. Acest "document" nu i-a fost comunicat astfel incit nu poate justifica stabilirea unor majorari de intarziere, pentru neplata la termen a debitului de lei pe care-l stabileste, prin decizia nr. . Pe de alta parte, debitul de 9 lei, pe care-l constata, s-a stins prin prescriptie, conform art. 24 coroborat cu art. 131 alin. 1 din Codul de procedura fiscala. Prin urmare, s-a stins si obligatia accesorie de plata a majorarilor de intarziere aferente acestui debit, asa cum rezulta din interpretarea art. 93 si art. 119 coroborat cu art. 120 alin. 6 lit.b din Codul de procedura fiscala.

Prin decizia nr. , s-au stabilit majorari de intarziere in quantum de lei, pentru perioada 31.12.2007-31.12.2008, pretins datorate de petenta pentru debitul de 0 lei, reprezentand diferente de impozit anual de regularizat si stabilit prin "documentul" nr. , iar nu decizie de impunere. Acest "document" nu i-a fost comunicat, astfel incit nu se poate justifica stabilirea unor majorari de intarziere, pentru neplata la termen a debitului de lei, prin decizia nr.. Pe de alta parte, debitul de lei, pe care-l constata, s-a stins prin prescriptie, conform art. 24 coroborat cu art. 131 alin.1 din Codul de procedura fiscala. Prin urmare, s-a stins si obligatia accesorie de plata a majorarilor de intarziere aferente acestui debit, asa cum rezulta din interpretarea art. 93 si art. 119 coroborat cu art. 120 alin. 6 lit.b din Codul de procedura fiscala.

Prin decizia nr., s-au stabilit majorari de intarziere in quantum de lei, pentru perioada 31.12.2007-21.12.2008, pretins datorate de petenta pentru debitul de lei, reprezentand diferente de impozit anual de regularizat si stabilit prin "documentul" nr., iar nu decizie de impunere. Acest "document" nu i-a fost comunicat, astfel incit nu poate justifica stabilirea unor majorari de intarziere pentru neplata la termen a debitului de lei pe care-l stabileste, prin decizia nr.. Pe de alta parte, debitul de lei, pe care-l constata, s-a stins prin prescriptie, conform art. 24 coroborat cu art. 131 alin.1 din Codul de procedura fiscala. Prin urmare, s-a stins si obligatia accesorie de plata a majorarilor de intarziere aferente acestui debit, asa cum rezulta din interpretarea art. 93 si art. 119 coroborat cu art.120 alin. 6 lit. b din Codul de procedura fiscala.

In sensul celor invocate s-a pronuntat si DGFPse arata ca organul emitent al Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , emisa de

Administratia Finantelor Publice a Municipiului Timisoara, care trimite la decizia nr. , la decizia nr, la decizia nr. , "si al actelor administrative fiscale prin care a fost stabilita impunerea (deciziile de impunere anuale) nu poate face dovada comunicarii acestora catre petenta si, in consecinta, nu poate fi stabilit momentul in care aceste decizii au devenit opozabile petentei, respectiv momentul de la care au produs efecte juridice.

Avand in vedere cele precizate mai sus rezulta ca organul fiscal din cadrul AFPM nu a avut in vedere procedura de comunicare a actelor administrative fiscale, respectiv Deciziile de impunere anuale nr. si, pe cale de consecinta, calculul si stabilirea in sarcina sa a sumei de lei, reprezentand majorari de intarziere se impune a fi reanalizat. Prin urmare, Deciziile de impunere anuale nr si, la care trimite decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului fara numar, nu i-au fost comunicate, asa cum recunoaste DGFP si nu pot justifica stabilirea unor majorari de intarziere in anul 2009, precum si executarea silita a acestora.

Avand in vedere motivele de fapt si de drept expuse anterior, solicita admiterea contestatiei si anulara in totalitate a Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Timisoara si comunicata petentei, cu nerespectarea dispozitiilor legate aplicabile, ca anexa la intampinarea depusa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului in dosarul nr Judecatoriei fara a se putea identifica numarul ei si data emiterii, precum si a deciziei nr. , enumerate in cuprinsul Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii mentionata anterior, cu luarea in considerare a imprejurarii ca aceste ultime decizii nu i-au fost comunicate niciodata. Totodata, solicita si suspendarea executarii silita pornite impotriva sa pana la solutionarea prezentei contestatii.

Anexeaza la dosarul contestatiei Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, emisa de Administratia Finantelor Publice a Municipiului Timisoara pe care o contesta, precum si decizia nr. emisa de DGFP In drept, invoca dispozitiile art. 205-217, ale art. 24 coroborate cu cele ale art. 131 alin.1, ale art. 44 si art. 45, ale art. 86 coroborate cu cele ale art. 85, art. 87, art. 88 si art. 43, ale art. 110, ale art. 119 coroborate cu cele ale art. 120 alin. 6 lit. b din Codul de procedura fiscala.

II. AFPM a stabilit in sarcina dnei majorari si penalitati de intirziere emitind in acest sens decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, decizie contestata de petenta.

Accesoriile au fost calculate si stabilite in sarcina petentei ca urmare a neachitarii la termen de catre aceasta a debitelor reprezentind diferente de impozit anual de regularizat stabilite de organul fiscal prin deciziile de impunere emise pe perioada 2000-2004.

Majorarile de intirziere si penalitatile au fost stabilite in conformitate cu legislatia in vigoare pentru perioada analizata.

III. Avand in vedere constatarile organului fiscal, sustinerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, invocate de catre organele fiscale, biroul investit cu solutionarea contestatiei retine ca obiectul contestatiei il constituie anularea deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii si a deciziilor enumerate in cuprinsul acesteia astfel: decizia nr. .

Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii contestata de petenta a fost stabilita in sarcina sa obligatia de plata la bugetul de stat cu titlu de majorari de intirziere in suma, ca urmare a neachitarii la termen a debitelor reprezentind diferente de impozit anual de regularizat.

Din Situatiia analitica debite plati solduri editata la data de 01.06.2011 depusa la dosarul contestatiei rezulta ca la data emiterii deciziei de calcul accesorii contestate petenta figureaza cu debite neachitate la diferente de impozit anual de regularizat.

Organul investit cu solutionarea contestatiei retine ca obligatiile fiscale accesorii in suma de 1.640 lei stabilite prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii contestata au fost calculate la debitele neachitate la scadenta, pe perioada 31.12.2007- 31.12.2008, in conformitate cu prevederile art. 119 si art. 120 alin. 1 din OG nr. 92/2003 care precizeaza :

ART. 119

Dispozitii generale privind majorari de intirziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intirziere.

(2) Nu se datoreaza majorari de intirziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligatii fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silita, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum si sumele reprezentind echivalentul in lei al bunurilor si sumelor confiscate care nu sunt gasite la locul faptei.

(3) Majorarile de intirziere se fac venit la bugetul caruia ii apartine creanta principala.

(4) Majorarile de intirziere se stabilesc prin decizii intocmite in conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).

ART. 120

Majorari de intirziere

(1) Majorarile de intirziere se calculeaza pentru fiecare zi de intirziere, incepind cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pina la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Afirmatia petentei ca debitele sunt prescrise nu are suport legal deoarece la dosarul contestatiei s-au depus documente (somatii, titluri executorii) prin care prescriptia a fost intrerupta fiind astfel declansata executarea silita in vederea recuperarii debitelor.

Au fost aplicate prevederile art. 61 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“Obiectul, termenul si momentul de la care incepe sa curga termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel.”

Referitor la solicitarea suspendarii executarii silite se fac aplicabile prevederile art. 215 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala care precizeaza:

“Suspendarea executarii actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, in temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pina la 20% din cuantumului sumei contestate, iar in cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil in bani, o cautiune de pina la 2.000 lei.”

Avind in vedere cele mentionate se va respinge contestatia formulata de catre dna impotriva masurilor dispuse prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care s-au calculat majorari de intirziere in suma de 1.640 lei, ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 207, alin. 1, din OG nr. 92/2003, republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr.

D E C I D E :

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de dna pentru suma de lei reprezentind majorari de intirziere.

- prezenta decizie se comunica la :

Decizia este definitiva in sistemul

cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul in termen de 6 luni de la primirea prezentei.